

НАПРЯМИ ТА ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОСТІР

Шутова В.О.,

Тригуб А.В.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

В період ринкової трансформації економіки України першочергове значення має розробка на науковому фундаменті зовнішньоекономічної політики та механізму її реалізації з урахуванням світового досвіду. Водночас в Україні бракує фундаментальних систематичних наукових досліджень щодо особливостей зовнішньоекономічної політики країн з перехідною економікою в умовах глобалізації світового господарства.

На сучасному етапі для економіки України першочергове значення має розробка на науковому фундаменті зовнішньоекономічної політики та механізму її реалізації з урахуванням світового досвіду. Нині Україна здійснює торгівельно-економічні зв'язки з більш як із 150 країнами в різних регіонах Земної кулі, з неоднаковими масштабами й ефективністю.

Основними напрямками зовнішньої економічної та інтеграційної діяльності України є:

1. Азіатський вектор. Україна повинна враховувати інтеграційні процеси в країнах АРЕС (Asia and Pasifics Economics Corporation). Велике значення має Індія як ринок збуту продукції хімічної промисловості та сільськогосподарського машинобудування. Нині на Індію припадає близько 10% українського експорту мінеральних добрив, і ця частка може бути істотно збільшена. Перспективними товарами можуть бути високоякісна продукція машинобудування, суднобудування, електроніка.

2. Східноєвропейський вектор. Інтеграційна політика стосовно країн СНД та Балтії має орієнтуватися на створення спільних ринків товарів, послуг, капіталів і робочої сили. Специфічне місце серед інтеграційних угруповань може зайняти Чорноморське економічне співробітництво (ЧЕС). Серед цілей якого – багатостороннє співробітництво чорноморських держав у різних галузях економіки, у першу чергу в промисловості, сільському господарстві, у транспорті, в торгівлі, в розвитку туризму, телекомунікацій.

3. Західноєвропейський вектор. Одним із найважливіших етапів у зовнішньоекономічній діяльності України є інтеграційна політика щодо ЄС. Україна Європейський вибір України природний та цілком закономірний. Такий вибір можна пояснити декількома факторами, такими як: географічна та цивілізаційна близькість між Україною та Європою; ймовірна «загроза зі Сходу» й одночасно «ідея повернення в Європу», що охопила посткомуністичні держави Центральної та Східної Європи, виявилися каталізаторами процесу зближення Києва та Брюсселя. Ринок ЄС – другий за значенням після ринку країн СНД (фактично Росії), але після розширення ЄС стане головним експортним ринком України. На ЄС припадало 35,8% українського експорту ЄС – головний інтеграційний вектор України.

4. Африканський вектор. Важливість Африканського континенту для України зумовлюється його великими природним, багатствами та значними потенційними можливостями для взаємовигідного торговельно-економічного співробітництва. Серйозною проблемою є все ще недостатня поінформованість африканських політичних керівників, громадськості і передусім представників ділових кіл про високий науково-технічний та виробничий потенціал України.

5. Американський вектор. В Україні і в країнах Америки сформувалися об'єктивні інтереси, потреби та можливості, які спонукають Україну та Америку до тісного співробітництва.

Від здобуття незалежності і до сьогодні Україна поступово і все глибше входить в систему світового господарства.

За цей час неодноразово змінювалась зовнішньоекономічна стратегія України, напрями інтеграції у пошуках оптимального шляху входження в світовий економічний простір.

На даному етапі Україна здійснює економічну і торговельну взаємодію із більш як 150-ма країнами світу з різною інтенсивністю. Серед напрямів економічної інтеграції можна виділити азіатський, американський, африканський, східноєвропейський, західноєвропейський вектори. Пріоритетним серед них для України є західноєвропейський вектор, представлений країнами Європейського союзу.

Отже, Україна досить успішно здійснює своє входження у світове господарство, маючи для цього всі необхідні можливості, але для прискорення даного процесу потрібно визначити головні проблеми економічної інтеграції і спрямувати максимум зусиль з боку держави і суспільства на їх вирішення.

Література:

1. Власюк О.С. Експортна стратегія України як чинник конкурентної боротьби на світовому ринку/ О.С. Власюк //Зовнішня торгівля: право та економіка. – 2008. – №4. – С.20–27.
2. Дедеркал Г.П. Напрямки інтегрування України в сучасну світову економічну систему/ Г.П. Дедеркал // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – №8. – С.64–66.
3. <http://xreferat.ru/59/1992-1-napryami-ta-problemi-ntegrac-ukra-ni-u-sv-toviiy-ekonom-chniiy-prost-r.html>.

Науковий керівник: к.е.н., доцент **Черкавська Т.М.**, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПЕРСОНАЛУ ЯК ЗАСІБ ДОСЯГНЕННЯ СТРАТЕГІЧНОЇ МЕТИ ПІДПРИЄМСТВА

Юрчишина Л.І.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

Прагнучи стати повноправним членом Європейського співтовариства, Україні необхідно не лише досягнути певного рівня соціально-економічного розвитку на загальнодержавному рівні, а й насамперед, вжити кардинальних заходів для суттєвого підвищення конкурентоспроможності країни. Для